PAUL VAN HIMST

ȘI NECAZURILE SALE

Ultimul „caz" în fotbalul belgian a făcut destulă vîlvă, și nu numai pentru că era vorba de unul dintre cei mai apreciați jucători ai țării, internaționalul **Paul Van Himst.** Care a fost vina lui Van Himst? Prezent la meciul retur pe care echipa sa, **Anderlecht Bruxelles** îl susținea la Zürich, în Cupa cupelor, fostul căpitan al echipei reprezentative a refuzat să intre pe teren, și asta numai pentru faptul că i-a fost înmînat tricoul cu numărul 7, cel de extremă dreaptă, cînd toată lumta știe că **Van Himst** joacă mijlocaș și conducător de joc, cu numărul 10, chiar și în echipa națională. Rațiunile tactice ale clubului din Bruxelles au cerut acest lucru. **Van Himst,** însă, a refuzat.„

El, se pare, și-a făcut un calcul destul de simplu. Se întîmplă foarte des ca un jucător să-și piardă postul, numai pentru că a consimțit să îmbrace un alt tricou decît cel obișnuit. **Van Himst** și-a adus aminte de pățania unui alt internațional belgian, **Jean Henriet,** care juca pe postul de stoper în echipa națională. La un meci, unul dintre mijlocașii titulari fiind accidentat, i s-a cerut lui **Henriet** să treacă din apărarea în linia mediană pentru ca pe postul său să poată juca **Louis Carré.** După meciul respectiv, cîștigat greu de belgieni, **Carré** a jucat 50 de partide consecutiv ca stoper, **Vander Anwera,** mijlocașul accidentat, a revenit pe postul său iar **Henriet** a părăsit echipa națională...

Deci **Van Himst,** considerînd trecerea sa pe aripa dreaptă ca pe un exil, refuză să joace, **Anderlecht** pierde meciul și cu el calificarea în turul următor. Comitetul director al clubului se întrunește în pripă, se propun sancțiunile cele mai mari. În cele din urmă **Van Himst** este amendat drastic.

Și cu asta gata! **„Dacă aș fi fost suspendat, așa cum îmi era teamă că o să se întîmple, asta m-ar fi costat mult mai mult, și mai ales mi-aș fi pierdut și locul în echipa națională,** a fost singurul comentariu al lui **Van Himst,** cel care declarase indignat, numai cu cîteva zile mai devreme că **„lui Eddy Merckx nu i se cere să alerge cursa Paris-Bordeaux pe o bicicletă de turism!"** Clubul, speriat probabil și de neașteptata reacție a susținătorilor săi, a reușit totuși să-și păstreze „autoritatea", iar tricoul cu nr. 10 a fost din nou îmbrăcat de **Van Himst.**

„Și totuși — o spune foarte frumos **Jacques Lecoq, în** „Les Sports" — **ce fel de meserie mai au și acești fotbaliști profesioniști? Legal, nici un fel de întreprindere sau vreun patron nu are dreptul să facă astfel de rețineri pe salariu. O asemenea afacere, supusă judecății tribunalului, ar da un proces foarte curios..."**

Vinovat sau nu (asta este mai puțin important), iată-l deci pe **Paul Van Himst** plătind fără crîcnire o sumă mai mult decît frumușică. Și se mai întreabă ceva redactorul șef al publicației belgiene!

„Acești bani în buzunarul cui intră?" Răspunsul îl putem da noi, dar și oricine altcineva... Într-adevăr, curioasă meserie și-au ales fotbaliștii profesioniști **(D. G.).**

DENIS LAW, IARĂȘI ÎN AVANSCENĂ

Law a părăsit Scoția pornind pe drumul care l-a purtat din patria sa către **Huddersfield,** către **Maine Road — Manchester City,** către **Old Traffod-ul** lui **Manchester United.** Pentru **Denis** a privi fotbalul este un „iad", dar pentru a-l juca un... paradis! Soția sa, Diana, nu l-a văzut niciodată jucînd. El n-a dorit acest lucru! Dezleagă cu multă pasiune cuvinte încrucișate, tocmai pentru a nu se gîndi la fotbal. Dacă este accidentat vine foarte rar în tribună, poate doar cînd este obligat de împrejurări.

Și, cu toate acestea, trăiește efectiv pentru cele 90 de minute pe care i le oferă în fiecare simbătă după-amiaza fotbalul, cînd se dăruie cu întregul său talent pentru sportul-rege, pentru marele public. Freamătul tribunelor este pentru el cea mai plăcută simfonie. Acum, cînd încheierea unei prodigioase activități se apropie, este de temut ce va face acest om fără... fotbal!

Manchester City și **Denis Law** sînt două nume strîns legate. **Crerand,** fost coechipier la **United** spunea: **„Cînd Denis cînta, și noi eram la fel de veseli, iar atunci cînd el avea greutăți, parcă eram apăsați și noi de ele!" Law** este un tip foarte complicat. Ascunde în el mult umor și o frenezie, o prietenie sinceră, dar și nervi și mîndrie. În pauză nu-l poți urni din liniștea ce-l cuprinde, însă este suficient să simtă tribuna pentru ca energii nebănuite să se dezlănțuie în el, pe care niciodată nu le-a putut pe deplin controla. La 18 ani, cînd a jucat pentru prima dată contra **Irlandei de Nord,** i s-a spus să-l stopeze din acțiuni pe **Danny Blanchflower.** Și **Law** a respectat indicațiile, cuvînt cu cuvînt. După joc, **Blanchflower** comenta zdrobit: **„Dacă joacă așa la 18 ani, nu îmi doresc să-l întîlnesc cînd va avea 20"** Mai tîrziu avea să fie deseori la fel.

Law a fost întotdeauna un jucător de „reflexe" și așa avea să rămînă. Cele mai frumoase goluri au fost astfel înscrise. Era suficient ca apărătorul să comită cea mai mică greșeală pentru ca **Law** să și expedieze mingea în plasă fără ca el să observe măcar că a înscris golul.

Dar, odată cu anii, **Law** s-a maturizat, uriașa luptă dusă cu el însuși i-a dat cîștig. **Dave Brown,** managerul **Northampton-ului** care adusese echipa din liga a patra în prima ligă, avînd nevoie de doi-trei jucători buni, spunea: **„Aș avea nevoie de zece Denis Law. Spun zece pentru simplul motiv că nu l-am văzut încă jucînd pe postul de portar!".** Un alt cunoscut manager, **Bill Shankly,** completează mai bine imaginea acestui mare jucător. **„Cînd l-am văzut prima dată pe Law de ce este în stare, cînd i-am văzut calitățile sale native, modul în care participa la fiecare fază... n-am mai putut să scot nici o vorbă!"** Se spune că **Bill Shankly** nu ar mai fi făcut această afirmație de două ori în cariera sa de manager. Dar se pare că și **Law** are o părere la fel de bună despre managerii săi. **„Am fost un mare norocos, pentru că nu oricui îi este dat să aibă doi manageri de talia lui Shankly și Matt Busby!"**

Acum cînd Scoția are asigurată participarea la Campionatele mondiale din 1974, **Denis Law** își dorește un singur lucru. Genunchiul accidentat, care l-a ținut în șah mai bine de trei ani, să-i rămînă credincios pentru încă măcar un an. El aparține doar acelei categorii de jucători care nu se dau vreodată bătuți. Scoția este, după 17 ani, din nou prezentă la Campionatele mondiale. **Denis Law** are partea sa de contribuție. Și cum acestui jucător nu i-au plăcut niciodată jumătățile de măsură așteptăm noi realizări care să-i încununeze o carieră prodigioasă.

DENIS LAW, în prim plan, marchează pentru echipa SCOȚIEI în unul din meciurile de tradiție: cu ANGLIA

REFLECTOR

ADEVĂRURI AMARE

Müller, Netzer, Cruyff, trei nume celebre mereu prezente în cadrul cronicilor internaționale ale fotbalului. În ultima vreme cei trei au atras atenția publicului și specialiștilor nu numai prin rezultatele obținute și măiestria lor, ci și prin desele conflicte pe care le-au avut cu conducerile cluburilor unde jucau. **Müller** cu **Bayern-München, Netzer** cu **Borusia Mönchengladbach,** iar **Cruyff** cu **Ajax.** Toți trei au hotărît, în cursul anului, să se transfere în Spania, dar numai ultimii doi au reușit, **Müller** fiind reținut aproape cu forța de familie, suporteri și administrația orașului München. Aparent lucrurile au fost aranjate astfel ca totul să pară transferuri normale. În fapt lucrurile au stat cu totul altfel.

Se poate afla, astfel, că **Müller,** în lunile februarie și martie 1973 a fost prezent pe teren numai datorită a zeci de injecții calmante, că ceea ce fusese diagnosticat de profesorul **Veigert** drept un traumatism era de fapt o fisură a bazinului, realitate prezentă la toate radiografiile făcute, dar ascunsă jucătorului, silit să-și continuie activitatea în condiții ce îi putea transforma în invalid. În cele din urmă, deși somat de comisia disciplinară a clubului, **Müller** a rămas inflexibil: **„Voi juca numai atunci cînd voi fi complet sănătos".** O lungă perioadă de tratament și antrenamente asidue au readus lui **Müller** forma de altădată. Dar relațiile sale cu clubul **Bayern München** nu mai sînt aceleași.

Cruyff s-a găsit într-o situație asemănătoare. Numai cînd a devenit incomod prin atitudinea lui, conducerea clubului **Ajax** s-a hotărît să-l schimbe din echipă. El a plecat de la Amsterdam numai de teama ca nu cumva o exploatare intensivă și neomenească a talentului său să-l facă a-și termina cariera înainte de vreme. Același lucru se mai petrecuse și cu internaționalii olandezi **Oekk Gruf** și **Ian Mulder** nevoiți, din cauza unor traume nelecuite la vreme, să părăsească fotbalul profesionist.

Un protest categoric împotriva nepăsării conducerilor de club din R.F.G. față de starea fizică a jucătorilor a ridicat și **Günther Netzer.** El suferea de o afecțiune a tendonului lui Achille, pe care, în loc să o lecuiască, cei în drept o tratau cu sute de injecții calmante. **„Piciorul meu ajunsese să semene cu brațul unui morfinoman",** a declarat **Netzer.** Numai un conflict foarte dur cu conducerea **Borussiei** a dat posibilitatea celebrului jucător să se vindece de afecțiunea sa, fapt petrecut la începutul acestui an.

Profesorul **Holman** — președintele Comitetului științific al medicilor sportivi din R.F. Germania, declara: **„Injecțiile sînt numai un paleativ, ele nu pot suplini îngrijirea medicală atentă. Ele pot însă să agraveze, prin complicații, starea unui traumatism vechi. Din cauza obiceiurilor ce și-au făcut loc în fotbalul profesionist, la finele fiecărei săptămîni sute de jucători sînt pîndiți de tot soiul de pericole, mulți dintre aceștia fiind nevoiți să-și încheie cariera din cauza unor afecțiuni insignifiante la începutul lor, dar transformate, mai apoi, în invalidități pe viață".**

Carnet extern

CRITERII SENTIMENTALE

În aceste săptămîni, se discută cu aprindere despre modul cum Comitetul executiv F.I.F.A. și comisia de organizare a celui de al X-lea campionat al lumii vor orienta tragerea la sorți din ziua de 5 ianuarie, de la Frankfurt, pentru alcătuirea celor patru grupe ale turneului final. În mod absolut firesc, sînt stabiliți și recunoscuți trei capi de serie: Brazilia, campioana mondială în funcție, Italia, *finalista ultimului campionat și* R.F. Germania — *locul trei la „ediția mexicană". Pentru al patrulea loc, confruntările de opinii sînt în toi. Circulă tot mai insistent ideea de a se acorda acest loc favorizant selecționatei Olandei. Dar alegerea nu e justificată de nici un fel de criterii. Echipa olandeză nu s-a mai calificat în turneul final al probei supreme din 1938! Ce ar pleda, atunci pentru fixarea sa pe podiumul favoriților? Performanțele echipelor de club? Nu credem că pot fi luate în considerare pentru activitatea echipei naționale.*

Indiscutabil că, față de selecționata Olandei, *alte reprezentative ajunse printre cele ce-și vor disputa trofeul mondial, la anul, în* R.F. Germania, *au drepturi justificate, argumente mai puternice și mai recente spre a solicita trecerea ca favorită a celei de a patru grupe. De pildă, selecționata* Uruguayului, *de două ori campioană a lumii, prezentă la șapte din cele nouă turnee finale desfășurate pînă acum. Ar fi, în orice caz, îndrituită de performanțe această alegere. De altfel, neconfirmata știre că cercurile oficiale ar intenționa să se oprească asupra formației olandeze pentru al patrulea loc de cap de serie a și provocat primele reacții — deloc favorabile — în multe țări europene și din* America de Sud.

Foarte controversată, tot acum, în faza discuțiilor, e și problema modului cum vor fi repartizate în urne — pentru tragerea la sorți dirijată — cele 12 echipe rămase după stabilirea capilor de serii. Aici, la fiecare ediție, criteriile au fost altele. Pentru 1974 se preconizează împărțirea în trei categorii de valoare a celor 12 selecționate; criteriul e foarte larg și aproximativ. Mai cu seamă pentru selecționatele europene această împărțire va fi greu de făcut și va ridica, în orice caz, nemulțumiri. E adevărat că și cealaltă soluție, a punerii tuturor echipelor într-o singură urnă, după alegerea capilor de serii, prezintă marele dezavantaj al alcătuirii unor serii neechilibrate. Să recunoaștem că misiunea organizatorilor e în adevăr dificilă.

Eftimie IONESCU

„CUPA U.E.F.A." A AJUNS LA SFERTURILE DE FINALĂ

Săptămîna trecută s-au disputat jocurile-retur din cadrul optimilor de finală ale **„Cupei U.E.F.A."**. Partide viu disputate au produs unele surprize cum ar fi eliminarea liderului campionatului englez, **Leeds.** Dar performanța lui **Vitoria Setubal** trebuie explicată mai cu seamă prin absența a șase titulari din formația lui **Leeds.** În rest, calificări oarecum scontate, unele anunțate și de partidele din tur. Spectaculoasă revenirea lui **Ruch,** care a refăcut un handicap de două goluri în fața lui Honved, asigurîndu-și și un „supliment" de trei goluri.

Iată rezultatele înregistrate:

VITORIA SETUBAL — Leeds United 0—1 și 3—1

F. C. KÖLN — O.G.C. Nice 0—1 și 4—0

V.f.B. STUTTGART — Dinamo Kiev 0—2 și 3—0

RUCH CHORZOW — Honved Budapesta 0—2 și 5—0

Twente Enschede — IPSWICH TOWN 0—1 și 1—2

LOKOMOTIVE LEIPZIG — Fortuna Düsseldorf 1—2 și 3—0

TOTTENHAM HOTSPUR — Dinamo Tbilisi 1—1 și 5—1

Returul meciului **Standard Liège — Feyenoord Rotterdam** (în tur 3—1) se dispută astăzi la Rotterdam